

Рошко С.М.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародних економічних відносин
Державного вищого навчального закладу
«Ужгородський національний університет»*

Юріна М.В.

*магістр
Державного вищого навчального закладу
«Ужгородський національний університет»*

Roshko Svitlana

*Candidate of Philological Sciences, Docent,
Associate Professor at the Department of International Economic Relations
State University "Uzhhorod National University"*

Yurina Mariia

*Master Student
State University "Uzhhorod National University"*

РОЛЬ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У РЕАЛІЗАЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ В УМОВАХ ВІЙНИ

Анотація. У статті розглянуто роль громадських організацій (ГО) у реалізації міжнародної економічної допомоги Україні в умовах війни. Показано, що ГО виступають ключовими посередниками між донорами, державою та місцевими спільнотами, забезпечуючи доставку допомоги, фандрейзинг, контроль за використанням коштів і впровадження інноваційних моделей підтримки. На основі звітів провідних організацій (UNITED24, Come Back Alive, Razom, Tabletochki та ін.) і даних міжнародних інституцій проаналізовано масштаби фінансування, охоплення та проблеми локалізації ресурсів. Виявлено нерівність у доступі до прямих фондів (менше 1% надходить локальним ГО), брак довгострокових програм і складність звітності. Запропоновано рекомендації щодо розширення прямого фінансування, підвищення спроможності ГО у наданні економічної допомоги та стандартизації прозорості.

Ключові слова: міжнародна економічна допомога, громадські організації, Україна, війна, відбудова, донорська підтримка, ефективність використання ресурсів.

Вступ та постановка проблеми. Повномасштабна збройна агресія Російської Федерації проти України спричинила безпрецедентні економічні, соціальні та гуманітарні виклики. Також війна різко змінила контекст міжнародної співпраці та поставила перед державою абсолютно нові виклики. Мова йде не лише про зруйновану інфраструктуру чи втрати економіки, а й про виживання мільйонів українців, які щодня потребують підтримки. У цій ситуації зовнішня допомога стала не додатковим, а ключовим ресурсом, без якого неможливо забезпечити ні базові соціальні потреби, ні перспективи відновлення.

Проте, сама по собі допомога не гарантує результату. Часто її ефективність визначається тим, хто саме і яким чином організовує розподіл. Тут особливу роль відіграють громадські організації (ГО). Вони швидше реагують на виклики, здатні працювати ближче до людей і нерідко мають вищий рівень довіри, ніж державні інституції. Водночас залишається відкритим питання: наскільки системною є їхня участь у механізмах міжнародної економічної

підтримки та як вона впливає на стійкість країни в умовах війни. Проблема полягає в недостатньо дослідженій ролі громадських організацій (ГО) у механізмах реалізації міжнародної економічної допомоги, у визначенні їхнього місця в системі економічної стійкості держави під час війни, а також у виявленні чинників, які підвищують чи знижують ефективність такої діяльності. Це зумовлює необхідність наукового аналізу функцій і можливостей громадських організацій у забезпеченні цільового використання міжнародних ресурсів та у формуванні довгострокової стратегії відновлення України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання міжнародної економічної допомоги та її впливу на соціально-економічний розвиток держав активно досліджуються в науковій літературі. У працях зарубіжних і українських науковців розглядаються проблеми ефективності використання зовнішньої допомоги, механізмів її розподілу та впливу на економічну стабільність, зокрема, наукові роботи Д. Родріка [1], Дж. Сакса [2, с. 26–60], а також українських

дослідників О. Берданової [3, с. 39–47], Т. Мединської [4, с. 93–102], І. Ліщинського [5, с. 45–61] тощо.

Дослідження ролі громадянського суспільства в кризових умовах набувають ще більшої актуальності. Дедалі частіше у наукових працях аналізується значення громадських організацій у забезпеченні прозорості, підзвітності та адресності міжнародної допомоги. Українські науковці та практики Л. Шевчук [6, с. 239–252], Т. Курас [8], О. Красівський [10, с. 155–158] та ін. звертають увагу на специфіку функціонування українських ГО в умовах війни, їхню роль у розподілі гуманітарної та фінансової підтримки, а також у зміцненні економічної стійкості держави [7; 9].

Водночас більшість досліджень зосереджена або на макроекономічних аспектах міжнародної допомоги, або на загальній характеристиці громадянського суспільства. Проблема комплексного аналізу діяльності громадських організацій у процесі реалізації міжнародної економічної допомоги Україні в умовах війни залишається недостатньо вивченою, що й зумовлює потребу в подальших наукових дослідженнях.

Метою наукової статті є визначення ролі громадських організацій у реалізації міжнародної економічної допомоги Україні в умовах війни та обґрунтування напрямів підвищення ефективності їхньої діяльності.

Результати дослідження. Починаючи з 24 лютого 2022 року, Україна стала одним із головних отримувачів міжнародної економічної допомоги через повномасштабну війну. Допомога у країну надходить у формі грантів, гуманітарної підтримки, пільг, позик, зобов'язань по відновленню інфраструктури, технічної допомоги тощо. Аналітична оцінка показала, що за період із 24 лютого 2022 р. до 24 лютого 2023 р. Україна отримала значні обсяги міжнародної фінансової підтримки, причому гранти визнані найбільш бажаною

формою допомоги для довгострокового відновлення (див. Рис.1) [11, с. 52–56].

З числа донорів – це міжнародні фінансові інституції (Міжнародний валютний фонд, Світовий банк), уряди іноземних держав, Європейський Союз, регіональні організації та приватні фонди. Однією з ключових ініціатив став «Ukraine Facility» ЄС, який передбачає фінансування до 2027 року з метою підтримки відбудови, модернізації інфраструктури та сприяння енергетичній безпеці [13]. Обсяг фінансової допомоги від донорів визначається потребами відновлення, стабілізації державного фінансування, забезпечення соціального захисту, ремонту інфраструктури та підтримки бізнесу [14].

Функції громадських організацій у процесі залучення та використання міжнародних ресурсів ГО в Україні виконують чимало соціально-важливих функцій, але ось найбільш значимі, які варто відзначити:

1. Локальне посередництво та доставлення допомоги. Локальні ГО та волонтерські групи доставляють допомогу у райони зі складним доступом, адаптуючи допомогу до конкретних потреб. Приклад: Tabletochki – фокус на дітях із онкологічними захворюваннями, евакуація важкохворих пацієнтів і забезпечення ліками навіть під час бойових дій [15].

2. Мобілізація ресурсів і фандрейзинг. Масштабні платформи (наприклад, UNITED24) та великі фонди координують міжнародні пожертви та привертають увагу до конкретних напрямів (розмінування територій, протезування ветеранів, медична допомога постраждалим війни, відбудова та відновлення країни). Це дозволяє акумулювати великі суми швидко, але одночасно створює виклики з точки зору прозорості та розподілу [16].

3. Моніторинг, підзвітність і прозорість. ГО інформують донора і суспільство про те, як витрачаються ресурси; деякі організації регулярно публікують детальні річні звіти (наприклад, Come Back

Допомога для України та українців (2022-2024)

Більше ніж 130 млрд €
в сумі

Рис. 1. Обсяги допомоги Україні та українцям від ЄС та країн-союзників

Джерело: [12]

Alive, Tabletochki, Razom). Це сприяє підвищенню довіри у суспільстві та міжнародних партнерів та зниженню ризиків зловживань і нераціонального використання [17–19].

4. Інновації та локалізація. ГО часто тестують нові моделі (мобільні клініки, цифрові платформи, партнерства з місцевою владою), які потім можуть масштабуватися або інтегруватися в державні програми. Здебільшого, це завдяки програмам обміну досвідом від провідних країн Європи та світу, куди українські активісти мають змогу поїхати і запозичити нові ідеї [20–22].

Варто звернути увагу також на проблеми та виклики, з якими стикаються громадські організації під час реалізації допомоги в Україні. Зокрема, серед цих проблем нерівний доступ до прямих фондів. Незважаючи на велику кількість локальних ініціатив, менше 1% від задокументованих гуманітарних коштів (із лютого 2022 р. до жовтня 2024 р.) надійшло безпосередньо до місцевих/національних ГО; більшість коштів проходило через міжнародні агенції та урядові структури. Це вказує на слабку локалізацію фінансування й створює бар'єри для спроможних локальних організацій [23]. Брак довгострокового фінансування також наразі є гострим питанням, оскільки більшість донорів виділяє кошти під короткострокові проекти, відповідно – це ускладнює стратегічне планування ГО і їхню роль у відновленні держави. Крім цього, недосвідчені громадські організації часто не мають можливостей та спроможності для виконання складних вимог донорів щодо звітності, аудиту та комплаєнсу. Це значно знижує їхню конкурентоздатність при отриманні грантів. А відсутність чіткої координації на місцевому та національному рівнях іноді призводить до дублювання зусиль, цілей, завдань різних проектів у різних ГО, що у свою чергу призводить до неефективного використання ресурсів партнерів.

Водночас можна відзначити перспективи та рекомендації щодо підвищення ефективності діяльності громадських організацій у реалізації міжнародної економічної допомоги в Україні.

Сучасний досвід воєнного часу засвідчив, що громадські організації стали невід'ємними учасниками процесу залучення та реалізації міжнародної економічної допомоги. Проте для підвищення їхньої ефективності потрібні системні зміни на рівні як донорських підходів, так і внутрішньої інституційної спроможності сектору.

1. Посилення фінансової стійкості ГО.

Необхідно розширювати прямий доступ українських організацій до донорських ресурсів, оскільки нині менш як 1% міжнародного фінансування спрямовується напряму локальним ГО. Запровадження механізмів «direct funding» та багаторічних грантових програм забезпечить стабільність планування та довгостроковий ефект.

2. Інституційна спроможність і професіоналізм.

Багато ГО стикаються з браком кваліфікованого персоналу та ресурсів для звітності за міжнародними стандартами. Важливим напрямом є навчання

у сфері фінансового менеджменту, оцінки ефективності, проєктного менеджменту та цифрових технологій.

3. Прозорість і підзвітність.

Для зміцнення довіри як донорів, так і держави та суспільства потрібно розробити стандартизовані механізми публічної звітності: відкриті дані про обсяги отриманої допомоги, витрати, охоплення бенефіціарів тощо. Це також знизить ризики корупції та дублювання проєктів, сприятиме раціональному фінансовому спрямуванню коштів.

4. Розширення співпраці з державними структурами та міжнародними агентствами.

Необхідна координація між ГО, органами влади та великими донорами. Важливим завданням є створення спільних платформ обміну інформацією та баз даних про потреби, ресурси та результати.

5. Орієнтація на сталість і відновлення.

Перспективним є перехід від суто гуманітарних функцій до участі у програмах відбудови інфраструктури, підтримки малого бізнесу, соціальної інтеграції переселенців тощо. Це розширює роль ГО як партнерів у процесі післявоєнної модернізації.

6. Залучення громад і децентралізація допомоги.

Ефективність підвищується тоді, коли рішення ухвалюються максимально близько до бенефіціарів. Підтримка локальних ГО, у тому числі з регіонів, що постраждали від бойових дій, забезпечить цільове використання ресурсів та зміцнить соціальну згуртованість.

7. Використання міжнародного досвіду та партнерств.

Варто інтегрувати найкращі практики розвитку громадянського суспільства, які напрацьовані у Східній Європі, на Балканах та в країнах із подібними кризовими викликами. Це дасть можливість уникати повторення помилок та ефективніше використовувати міжнародні ресурси [24].

Висновки. Результати проведеного дослідження засвідчили, що громадські організації в умовах воєнної агресії росії проти України стали ключовими акторами у системі міжнародної економічної допомоги. Вони не лише забезпечують передачу фінансових, гуманітарних та технічних ресурсів безпосередньо до постраждалих спільнот, але й виконують функції комунікаційних і контрольних ланок між міжнародними донорами, державними органами влади та громадянами.

По-перше, підтверджено, що міжнародна економічна допомога, яка надходить до України у вигляді грантів, позик та гуманітарних ресурсів, не може бути ефективною без активної участі громадського сектору. Саме ГО забезпечують оперативність, гнучкість та адресність підтримки, особливо у регіонах, де державні структури стикаються з обмеженнями доступу чи ресурсів.

По-друге, виявлено значну диспропорцію у фінансуванні: менше 1% міжнародних ресурсів надходить безпосередньо локальним організаціям. Це свідчить про необхідність перегляду

донорських стратегій і ширшого впровадження принципів локалізації допомоги. Підтримка місцевих ГО дозволить не лише підвищити ефективність використання коштів, але й зміцнити стійкість громадянського суспільства та його інституційний потенціал.

По-третє, дослідження показало, що серед основних викликів діяльності ГО залишаються: складність звітності перед донорами, нестабільність фінансування, брак професійних кадрів, слабка координація з державними структурами. Водночас практика діяльності провідних організацій – таких як, UNITED24, «Повернись живим», Razom, Tabletochki, Caritas та інших – доводить, що за умов належної організаційної спроможності ГО здатні забезпечувати мільйонне охоплення бенефіціарів і прозоре використання ресурсів. У перспективі саме баланс між міжнародними ресурсами та локальною експертизою може стати основою стійкості України у відновленні та розвитку.

По-четверте, окреслено перспективу поступового переходу від домінування гуманітарних функцій ГО до їх участі у відновлювальних та розвиткових проектах. Це включає підтримку малого бізнесу,

відбудову соціальної інфраструктури, інтеграцію внутрішньо переміщених осіб, розвиток освітніх та медичних програм.

Важливим чинником ефективності допомоги є рівень прозорості та підзвітності. Стандартизація звітності, розвиток цифрових інструментів для моніторингу, відкритість даних про використання коштів сприятимуть підвищенню довіри з боку донорів і суспільства, а також запобіганню корупційним ризикам.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що роль громадських організацій у реалізації міжнародної економічної допомоги є стратегічною для України. Їхній потенціал значно посилює ефективність зовнішніх ресурсів, формує соціальну згуртованість, підтримує економічну стійкість у часи кризи та формує фундамент для стійкого розвитку у післявоєнний період. Водночас розвиток цього потенціалу вимагає комплексної політики підтримки: збільшення прямого фінансування локальних ГО, посилення їхньої інституційної спроможності, формування партнерських механізмів співпраці з державою та донорами, а також інтеграції найкращих міжнародних практик.

Список використаних джерел:

1. Dani Rodrik The trade-and-aid myth. *Project Syndicate*. 2005. Aug. 3. URL: <https://www.project-syndicate.org/commentary/the-trade-and-aid-myth> (дата звернення: 11.08.2025).
2. Jeffrey D. Sachs, *The End of Poverty: Economic Possibilities for Our Time*. New York: The Penguin Press, 2005. P. 26–60.
3. Берданова О. В. Міжнародний досвід повоєнного відновлення країн. Державне управління та місцеве самоврядування. 2024. Вип. 1 (52). С. 39–47.
4. Мединська Т. В. Міжнародна допомога як основа повоєнного відновлення економіки України. *Вісник ЛТЕУ. Економічні науки*. 2023. № 73. DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-1205-2023-73-14>
5. Фрайер Е., Ліщинський І. Вплив міжнародної допомоги та інвестицій на економічне зростання України. *Економіка та прогнозування*. 2022. № 4. С. 45–61.
6. Литвинчук О., Шевчук А., Войтюк О. Міжнародна допомога Україні в умовах війни як вид співробітництва з міжнародними організаціями. *Геополітика України: історія і сучасність*. 2024. № 1 (32). С. 239–252.
7. Нечипорук Л., Шелехова В. Міжнародна допомога відбудові для сталого розвитку України. *Сталий розвиток економіки*. 2024. № 4 (51). DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-51-6>
8. Kuras Tetiana, Bilozero Ksenia. Resilience in action: how community-based organizations support war-affected people in Ukraine – UNHCR Ukraine, 8 November 2024. URL: <https://www.unhcr.org/ua/en/news/resilience-action-how-community-based-organizations-support-war-affected-people-ukraine> (дата звернення: 13.08.2025).
9. Нагорна І., Малєєва В. Ю. Донорська допомога як метод відновлення економіки країни: світовий досвід. *Відновлення та модернізація економіки України: виклики, пріоритети, практики*: матеріали конференції. Харків, 2023. С. 226–228.
10. Красівський О. Виклики перед Україною на шляху до європейської інтеграції в умовах війни. *Європейська інтеграція та трансформація публічного врядування в Україні*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. Львів, 2024. С. 155–158.
11. Ватаманюк-Зелінська У. З., Бундз Н. Б. Аналітична оцінка обсягів міжнародної фінансової допомоги для України у воєнний період. *Економіка, фінанси та право*. 2023. № 5. С. 52–56.
12. European Commission. The EU's support for Ukraine. The EU in 2024. URL: <https://op.europa.eu/webpub/com/general-report-2024/en/chapter1.html> (дата звернення: 16.08.2025).
13. Council of the European Union. EU solidarity with Ukraine. URL: <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/eu-solidarity-ukraine> (дата звернення: 18.08.2025).
14. Публічні фінанси в процесі відновлення та реконструкції України. *Європейський журнал економічної освіти*. 2024. Т. 1, № 1. С. 1–15. URL: <https://jeej.wunu.edu.ua/index.php/enjee/article/view/1822/1772> (дата звернення: 18.08.2025).
15. Tabletochki Charity Foundation. Annual Report 2023. *Tabletochki Charity Foundation*. 2024. URL: https://tabletochki.org/wp-content/uploads/2024/07/Tabletochki-Annual_Report-2023.pdf (дата звернення: 18.08.2025).

16. UNITED 24. Annual Report 2022–2023. *UNITED 24*. 2024. URL: <https://u24.gov.ua/impact-report/intro> (дата звернення: 19.08.2025).
17. Come Back Alive Foundation. Annual Report 2023/ Come Back Alive Foundation. 2024. URL: https://savelife.in.ua/wp-content/uploads/2024/04/cba_report_2023_rgb_eng_map.pdf (дата звернення: 19.08.2025).
18. Благодійний фонд «Таблеточки». Річний звіт 2024. *Благодійний фонд «Таблеточки»*. 2025. URL: https://tabletochki.org/wp-content/uploads/2025/07/Таблеточки_звіт_2024.pdf (дата звернення: 20.08.2025).
19. Razom for Ukraine. Annual Report 2024. *Razom for Ukraine*. 2025. URL: <https://www.flipsnack.com/86DC88DD75E/razom-2024annualreport-ua/full-view.html> (дата звернення: 20.08.2025).
20. International Council of Voluntary Agencies (ICVA). A Humanitarian Localization Baseline for Ukraine – Progress Report 2024. ICVA. 2024. URL: https://www.icvanetwork.org/uploads/2024/11/Humanitarian_Localization_Progress_Report2024.pdf (дата звернення: 21.08.2025).
21. Міністерство охорони здоров'я України. Громади у шести областях України отримали десять мобільних клінік за підтримки уряду Німеччини. Міністерство охорони здоров'я України від 28 листопада 2024 р. URL: <https://moz.gov.ua/uk/gromadi-u-shesti-oblastyah-ukrayini-otrimali-desyat-mobilnih-kllinik-za-pidtrimki-uryadu-nimechchini> (дата звернення: 21.08.2025).
22. Альянс Громадського Здоров'я. Мобільні клініки (МТП). URL: <https://aph.org.ua/uk/nasha-robota/ukraine/mobilni-klinski-mtp> (дата звернення: 21.08.2025).
23. Refugees International. Annual Ukraine Localization Survey 2024. *Refugees International* від 19 грудня 2024 р. URL: <https://www.refugeesinternational.org/reports-briefs/annual-ukraine-localization-survey-2024> (дата звернення: 26.08.2025).
24. Palagnyuk Yuliana, Faichuk Olena, Kostieva Tetiana. Youth engagement in civil society development in Ukraine: Problems and solutions. *Public Administration and Regional Development*. 2024. № 23. P.157–176. URL: <https://doi.org/10.34132/pard2024.23.09> (дата звернення: 28.08.2025).

References:

1. Rodrik Dani (2005) The trade-and-aid myth. *Project Syndicate*, Aug. 3. Available at: <https://www.project-syndicate.org/commentary/the-trade-and-aid-myth> (Accessed August 11, 2025).
2. Jeffrey D. Sachs (2005) *The End of Poverty: Economic Possibilities for Our Time*. New York: The Penguin Press, pp. 26–60.
3. Berdanova Olha (2024) Mizhnarodnij dosvid povoyennogo vidnovlennya krayin [International experience of post-war recovery of countries]. *Derzhavne upravlinnya ta misceve samovryaduvannya – Public Administration and Local Self-Government*, vol. 1 (52), pp. 39–47.
4. Medinska Tetiana (2023) Mizhnarodna dopomoga yak osnova povoyennogo vidnovlennya ekonomiki Ukrayini [International assistance as the basis for post-war recovery of Ukraine's economy]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, no. 51, pp. 93–102. DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-1205-2023-73-14>
5. Frajer Eckhard, Lishchinskij Ihor (2022) Vpliv mizhnarodnoyi dopomogi ta investicij na ekonomichne zrostannya Ukrayini [The impact of international assistance and investments on Ukraine's economic growth]. *Ekonomika ta prognozuvannya – Economy and Forecasting*, no. 4, pp. 45–61.
6. Lytvynchuk Oksana, Shevchuk Andrii, Vojtyuk Olena (2024) Mizhnarodna dopomoga Ukrayini v umovah vijni yak vid spivrobotnictva z mizhnarodnimi organizacijami [International assistance to Ukraine in the conditions of war as a form of cooperation with international organizations]. *Geopolitika Ukrayini: istoriya i suchasnist – Geopolitics of Ukraine: History and Modernity*, no. 1 (32), pp. 239–252.
7. Nechyporuk Liudmyla, Shelyekhova Victoria (2024) Mizhnarodna dopomoga vidbudovi dlya stalogo rozvitku Ukrayini [International aid for recovery for sustainable development of Ukraine]. *Stalij rozvitok ekonomiki – Sustainable Development of Economy*, no. 51. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-51-6>
8. Kuras Tetiana, Bilozero Ksenia (2024) Resilience in action: how community-based organizations support war-affected people in Ukraine. *UNHCR Ukraine*, 8 November. Available at: <https://www.unhcr.org/ua/en/news/resilience-action-how-community-based-organizations-support-war-affected-people-ukraine> (Accessed August 13, 2025).
9. Nagorna Iryna, Maleyeva Victoria (2023) Donorska dopomoga yak metod vidnovlennya ekonomiki krayini: svitovij dosvid [Donor assistance as a method of economic recovery: global experience]. *Vidnovlennya ta modernizaciya ekonomiki Ukrayini: vikliki, prioriteti, praktiki: materiali konferenciyi – Recovery and modernization of Ukraine's economy: challenges, priorities, practices: conference proceedings*. Kharkiv, pp. 226–228.
10. Krasivskij Orest (2024) Vikliki pered Ukrayinoyu na shlyahu do yevropejskoyi integraciyi v umovah vijni [Challenges facing Ukraine on the path to European integration in wartime]. *Yevropejska integraciya ta transformaciya publicnogo vryaduvannya v Ukrayini: materiali mizhnarodnoyi naukovopraktichnoyi konferenciyi – European integration and transformation of public governance in Ukraine: international conference proceedings*. Lviv, pp. 155–158.
11. Vatamanyuk-Zelinska Uliana, Bundz Natalia (2023) Analitichna ocinka obsyagiv mizhnarodnoyi finansovoyi dopomogi dlya Ukrayini u voennij period [Analytical assessment of international financial assistance to Ukraine during the war period]. *Ekonomika, finansi ta pravo – Economy, Finance and Law*, no. 5, pp. 52–56.
12. European Commission (2024) The EU's support for Ukraine. *The EU in 2024*. Available at: <https://op.europa.eu/webpub/com/general-report-2024/en/chapter1.html> (Accessed August 16, 2025).

13. Council of the European Union (2025) EU solidarity with Ukraine. Available at: <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/eu-solidarity-ukraine> (Accessed August 18, 2025).
14. Publichni finansi v procesi vidnovlennya ta rekonstrukciyi Ukrayini [Public finances in the process of Ukraine's recovery and reconstruction] (2024). *Yevropejskij zhurnal ekonomichnoyi osviti – European Journal of Economic Education*, vol. 1, no. 1, pp. 1–15. Available at: <https://jeej.wunu.edu.ua/index.php/enjee/article/view/1822/1772> (Accessed August 18, 2025).
15. Tabletochki Charity Foundation (2024) *Annual Report 2023*. Tabletochki Charity Foundation. Available at: https://tabletochki.org/wp-content/uploads/2024/07/Tabletochki-Annual_Report-2023.pdf (Accessed August 18, 2025).
16. UNITED 24 (2024) *Annual Report 2022–2023*. UNITED 24. Available at: <https://u24.gov.ua/impact-report/intro> (Accessed August 19, 2025).
17. Come Back Alive Foundation (2024) *Annual Report 2023*. Come Back Alive Foundation. Available at: https://savelife.in.ua/wp-content/uploads/2024/04/cba_report_2023_rgb_eng_map.pdf (Accessed August 19, 2025).
18. Blagodijnij fond “Tabletochki” (2025) Richnij zvit 2024 [Annual Report 2024]. Blagodijnij fond “Tabletochki”. Available at: https://tabletochki.org/wp-content/uploads/2025/07/Таблеточки_звіт_2024.pdf (Accessed August 20, 2025).
19. Razom for Ukraine (2025) *Annual Report 2024*. Razom for Ukraine. Available at: <https://www.flipsnack.com/86DC88DD75E/razom-2024annualreport-ua/full-view.html> (Accessed August 20, 2025).
20. International Council of Voluntary Agencies (ICVA) (2024) *A Humanitarian Localization Baseline for Ukraine – Progress Report 2024*. ICVA. Available at: https://www.icvanetwork.org/uploads/2024/11/Humanitarian_Localization_Progress_Report2024.pdf (Accessed August 21, 2025).
21. Ministerstvo ohoroni zdorov'ya Ukrayini (2024) Gromadi u shesti oblastyakh Ukrayini otrimali desyat mobilnih klinik za pidtrimki uryadu Nimechchini [Communities in six regions of Ukraine received ten mobile clinics with the support of the German Government]. *Ministerstvo ohoroni zdorov'ya Ukrayini*, 28 November. Available at: <https://moz.gov.ua/uk/gromadi-u-shesti-oblastyakh-ukrayini-otrimali-desyat-mobilnih-klinik-za-pidtrimki-uryadu-nimechchini> (Accessed August 21, 2025).
22. Alyans Gromadskogo Zdorov'ya (2025) Mobilni kliniki (MTP) [Mobile Clinics (MTP)]. Available at: <https://aph.org.ua/uk/nasha-robota/ukraine/mobilni-kliniki-mtp> (Accessed August 21, 2025).
23. Refugees International (2024) *Annual Ukraine Localization Survey 2024*. Refugees International, 19 December. Available at: <https://www.refugeesinternational.org/reports-briefs/annual-ukraine-localization-survey-2024> (Accessed August 26, 2025).
24. Palagnyuk Yuliana, Faichuk Olena, Kostieva Tetiana (2024) Youth engagement in civil society development in Ukraine: Problems and solutions. *Public Administration and Regional Development*, no. 23, pp. 157–176. Available at: <https://doi.org/10.34132/pard2024.23.09> (Accessed August 28, 2025).

THE ROLE OF NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS IN IMPLEMENTING INTERNATIONAL ECONOMIC ASSISTANCE TO UKRAINE UNDER WARTIME CONDITIONS

Summary. The article examines the pivotal role of non-governmental organizations (NGOs) in the implementation of international economic assistance to Ukraine during the ongoing full-scale war. While international donors and governments have mobilized unprecedented financial, humanitarian, and recovery resources, the effectiveness of this aid depends largely on local actors who directly engage with affected populations. Ukrainian NGOs have become indispensable intermediaries in translating external support into tangible outcomes for internally displaced persons, war-affected communities, and reconstruction projects. Based on analysis of statistical data, case studies of leading NGOs, and recent surveys (2022–2024), the study highlights both the strengths and structural weaknesses of the current aid architecture. Findings indicate that NGOs ensure faster distribution of resources, provide flexible responses to community-level needs, and often fill gaps left by state institutions under wartime pressure. However, less than 1% of tracked humanitarian financing has been allocated directly to local NGOs, creating dependency on international intermediaries and limiting their financial sustainability. Regional disparities are also observed, with western and central regions receiving more organized assistance, while frontline and liberated areas struggle with fragmented support. Interview data confirm that organizational overload, insufficient project management capacity, and weak coordination mechanisms remain key challenges. The article argues that enhancing the efficiency of aid delivery requires strengthening the role of local NGOs through increased direct funding, institutional development, and transparent partnership models with donors and government agencies. It further recommends expanding grant programs tailored to community-based initiatives, investing in staff training and financial literacy, and improving monitoring and accountability systems. The long-term resilience of Ukraine will depend not only on the scale of international resources but on the ability of civil society to act as a reliable and professional partner in national recovery and socio-economic transformation.

Keywords: international economic assistance, non-governmental organizations (NGOs), Ukraine, war, reconstruction, donor support, efficiency of resource utilization.

Стаття надійшла: 05.08.2025

Стаття прийнята: 10.09.2025

Стаття опублікована: 30.09.2025